

Обов'язок перед Батьківщиною – святиня людини. Від нас, батьків та матерів, від вихователів залежить, щоб кожний юний громадянин дорожив цією святинєю, як дорожить чесна людина своїм добрим ім'ям, гідністю своєї сім'ї. Громадянські думки, почуття, переживання, громадянський обов'язок, громадянська відповідальність – це основа людської гідності

В.Сухомлинський

Обґрунтування необхідності створення програми.

Основною проблемою освіти ХХІ століття є проблема розвитку життєвої компетентності особистості. Але розв'язанню цієї проблеми не надається достатня увага в суспільстві. Основною причиною цього є суперечності, які гальмують розвиток сучасної освіти.

Суперечність перша – між процесом середньої освіти та життям учнів. Учень сучасної школи виконує навчальний план, інколи не розуміючи, навіщо йому це потрібно, ходить в школу без задоволення та інтересу, якби то готується до якогось майбутнього життя.

Суперечність друга – між навчальним та виховним процесом. Бо завжди постає питання – що важливіше: знання чи особистість, її цінності та чесноти?

Суперечність третя – між знанням актуальним та майбутнім. Деякі знання втрачають актуальність, старіють вже в процесі вивчення.

Суперечність четверта – між обсягом знань та фізичними і психологічними можливостями учня. Більшість сучасних учнів мають хронічні захворювання. Майбутнє не обіцяє змін на краще. Можливості волі і пам'яті дитини великі, але обмежені і ми можемо побачити їх межу.

Зрештою, всі названі суперечності породжують останню – між *учнем та школою*, бо дитині нав'язується модель поведінки, за якої вона не здатна до активності та самостійності у вирішенні проблем власного життя.

Сучасна нормативна база функціонування та розвитку школи поставила її в ситуацію **самовизначення** (місії школи, освітнього змісту, технологій навчання та виховання тощо).

А для цього, на наш погляд, перш за все треба визначитися, чого ми хочемо від школи і дати відповідь на одне головне питання: а чи справді школа може "всіх навчити всього" і як це зробити? Якщо мати на увазі базовий мінімум – безумовно може, якщо вміння застосовувати знання – то й це більшості під силу, а ось вивести всіх на творчий рівень – на це, напевно, не слід претендувати шкільному вчителю. Та й не треба цього і не можливо це, щоб всі діти з усіх предметів навчалися на високому рівні. Але беззаперечно необхідно боротися за успішність *кожного в певній сфері*.

І призначення сучасної школи полягає в тому, щоб кожен знайшов свій інтерес у житті, своє покликання.

Школа не завжди може відновити й розвинути в підлітку всі його таланти (інколи творча "планка" розвитку дитини прихована ще в дошкільному віці), але їй цілком під силу навчити його основ знань з будь-якого предмета, зміцнити почуття людської гідності, поваги до себе й до інших людей. Дитина не повинна бути в школі в ролі то обвинувачуваного, то підозрюваного. У неї є право на незнання і право на навчання. Це обов'язок вчителя – знати, як допомагати учневі, щоб він навчився, відчув успіх.

По всій країні в кожному класі (за дуже рідким виключенням) одна програма, один підручник, один урок на всіх дуже різних учнів. Під цю програму, під цей план не просто пропонують пристосуватися, а категорично зобов'язують. Як можуть, так і пристосовуються – і вчителі, і учні, і їхні батьки. Одній дитині цей план підходить, іншій не підходить – але вона впокорується, хтось озлоблюється, хтось бунтує, хтось і радий не бунтувати, але й упоратися з планом не може. В результаті один виходить зі школи пристосованцем, інший – екстремістом, третій – вигнанцем, четвертий – безвладним і безхребетним... Не можна сказати, що цього не помічають. Постійно говорять про індивідуалізацію, але як це зробити, не змінюючи систему роботи? І навіть, якщо кожній дитині дати по комп'ютеру, щоб вона могла навчатися індивідуально, навряд чи це допоможе. Бо це ілюзія. Ми хочемо, щоб дитина сама, без дружньої участі, без довірливого спілкування, без голосу людського, засвоїла досвід людства?

Як "учора", так і "сьогодні" на уроці сидять поруч як майбутні генії, так і майбутні злочинці. Але ж у дитинстві геніїв складно розгледіти – скільки людей, визнаних потім геніями, в дитинстві здавалися нездарями. І геніальність – це найвищий ступінь різнобічного розвитку, а злочинність, навпаки, найвищий ступінь однобічного розвитку – вбито все, крім тваринних інстинктів. І це формується досить просто – більшість молодих людей стає озлобленими і агресивними не через особливу природну зіпсованість або користолюбство, а через знівеченість шкільним навчанням, *моральне каліцтво через постійну неуспішність, безперспективність*. В основі шкільного навчання повинно бути одне бажання – *сумлінне, чесне бажання справді допомогти дітям*.

Побудова освітнього процесу, орієнтованого на розвиток особистості, справа складна. Сучасний учитель вже усвідомив, що школа очікує зараз від нього забезпечення розвитку кожного конкретного учня шляхом допомоги йому:

- самостійно пізнавати свої можливості;
- самотужки визначати вибір змісту освіти, видів діяльності;
- самотужки реалізувати особистісний потенціал;
- розвиватися спільно з людьми.

Відповідно до Національної доктрини розвитку освіти України у XXI столітті вітчизняна школа повинна здійснити кардинальні зміни, розраховані не на одне покоління нашої молоді.

Серед найважливіших перетворень, які зараз здійснюються у системі вітчизняної освіти, є її орієнтація на нові стосунки між учнем та тим змістом навчання, який йому пропонує держава. Якщо колись учня примушували обов'язково засвоювати освітній стандарт, який не відповідав ні можливостям, ні внутрішнім запитам конкретної дитини, то віднині вона може вільно і самостійно обирати свою **освітню траєкторію**. Учень, нарешті, може розвиватися відповідно до природних законів, власних природних можливостей, відповідно до мотиваційних ресурсів своєї особистості і не боятися залишення на повторний курс, або ще якихось заходів покарання. Відтепер учень може сам відповідати за своє навчання, розпоряджатися своїми можливостями і талантом так, як вважає краще для себе. В цій ситуації він реалізує себе як неповторну особистість та повноважний відповідальний член нормального суспільного життя.

І завдання, яке стоїть зараз перед нами, це - **створення нового педагогічного середовища, налаштованого на персональний талант дитини**. *Треба зорієнтувати навчання та розвиток учнів на індивідуальні можливості та потреби дитини*. Але спочатку треба виховати в дитині потребу та пробудити в ній природне бажання розвиватися. Якщо ми цього не зрозуміємо, ми не зможемо зробити школу, яка була б конкурентоспроможною на ринку освітніх послуг і будемо дивуватися низьким результатам своєї праці.

Які ж проблеми спонукають нас до пошуку нових підходів до освітньої діяльності нашої школи?

За останні роки значно знизилася мотивація учнів до навчання. Ми випускаємо зі школи дітей, які мають низький рівень навченості, не мають бажання вчитися, не вміють цього робити і не пристосовані до життя, хоча цілі, які ми ставимо перед собою зовсім інші.

В умовах ринкової економіки сама школа зацікавлена в наданні якісних освітніх послуг, бо може залишитися без учнів, але головна причина – школа внутрішньо вже не може працювати як раніше. І якщо школа бажає бути конкурентоспроможною, якщо хоче мати попит на ринку освітніх послуг, вона повинна мінятися. А для цього треба виробити стратегію свого розвитку.

Зрозуміло, що випускник школи повинен змінитися - навчитися бути самостійною людиною, навчитися долати труднощі, бути відповідальним за себе; зрозуміло, що школа не може вже виконувати суто інформаційну місію, що потрібна рання профілізація, що вища школа давно вже незадоволена випускниками середньої школи. На кому ж взагалі лежить відповідальність за рівень освіченості молоді? Батьки не в змозі й заробляти гроші на утримання сім'ї і перевіряти рівень навченості своїх дітей. Що їм залишається – або довіряти школі, або платити додаткові кошти і знову ж таки довіряти навчальному закладу освіти своєї дитини. А коли в дитини

після закінчення школи з'являються проблеми, коли вона не може влаштуватися на навчання або на роботу, коли вона стає незадоволена рівнем своєї освіченості, ми розуміємо, що не дали дитині головного – **не навчили бути самостійною, не навчили долати труднощі, бути відповідальною за себе.**

Розв'язуючи проблеми надання якісної освіти учням, школа не може не дбати про своє майбутнє, про довгострокову перспективу. В управлінні школою тільки тоді можуть відбутися принципові зміни, спрямовані на досягнення глобальної цілі, якщо розроблена довгострокова стратегія діяльності школи. Тобто розроблена сукупність шляхів для досягнення глобальної мети школи, яку вона переслідує у своїй діяльності. Тоді кожне управлінське рішення зв'язується з цією стратегією і спрямовується на побудову майбутнього, на розвиток школи. Тобто зараз виникла нагальна потреба в створенні *програми розвитку школи.*

З метою створення програми розвитку школи було проведено експертизу сучасного стану школи, кінцевою метою якої є виявлення не тільки витоків виникнення проблем, але й сильних сторін школи, її потенціальних можливостей та ресурсів для подальшого розвитку.

Нашим завданням на даному етапі є переведення школи в *режим стратегічного планування* та управління при якому сьогодні розглядається ніби „з точки зору” майбутнього та покликане забезпечити розвиток школи у майбутньому, а не тільки її функціонування. При цьому ми будемо додержуватися таких правил:

- людський потенціал - це основа і цінність нашого навчального закладу;
- діяльність школи орієнтована на задоволення запитів споживачів і замовників освіти;
- в школі проводяться своєчасні зміни, забезпечується гнучка реакція на зміни зовнішнього оточення та внутрішнього середовища школи;
- виконується сформульована і вибрана місія, а також досягнення поставлених цілей.

Вступ.

Метою створення нашої програми є забезпечення подальшого розвитку навчального закладу як повноцінного освітнього простору для навчання, виховання і розвитку учнів з максимальним урахуванням при цьому їх природних особливостей та обдарувань; створення безпечних і комфортних умов для учнів та працівників навчального закладу; зміцнення матеріально-технічної бази школи.

Ця програма відповідає вимогам, які викладені в сучасних документах про освіту - Законах України „ Про освіту ”, „ Про загальну середню освіту ”, Національній доктрині розвитку освіти, Концепції загальної середньої освіти (12-річної школи), а саме: *розвиток ключових компетентностей (інтелектуальної, соціальної компетентності) учнів, введення профільного навчання, використання інформаційно-комунікативних технологій, створення системи роботи по забезпеченню здорового способу життя.*

Розвиток інтелектуальної та соціальної компетентності *передбачає в основній школі формування ранньої предметної орієнтації учнів, їх профільного самовизначення* , а в старшій школі у учнів вже виникає потреба працювати по розвитку свого потенціалу уже в обраній предметній області, яка найбільш близька до його особистих, індивідуальних особливостей. Тобто школяру стає не все одно за якою темою і по якому предмету працювати в режимі дослідження, проектування та моделювання. *Тому особливістю третього ступеня навчання є введення профільного навчання.*

Програма розвитку школи складається із декількох розділів, які визначають освітню стратегію закладу на п'ять років . Перші розділи містять основні цільові установки роботи школи, які сформульовані на підставі аналітичних матеріалів. Наступні розділи, концепція розвитку школи пропонують систему основних ідей, які розкривають специфіку роботи школи, пов'язану з розвитком соціальної компетентності школярів, введенням профільного навчання та містять опис деяких структурних елементів, цільових програм та проектів, здійснення яких і приведе до виконання програми.

Контроль за виконанням програми. Контроль здійснюється у процесі моніторингу виконання річного плану роботи навчального закладу. Наслідки цього контролю заслуховуються в робочому порядку та щорічно в серпні на засіданні ради школи. Загальний контроль за здійсненням програми покладається на директора школи.

Прогноз тенденцій змін соціального запиту на освітні послуги.

Соціальний запит на освіту – це відображення інтересів тих сторін, чії потреби задовольняються в процесі діяльності освітнього закладу.

Вивчаючи соціальні очікування по відношенню до школи, ми виділили суб'єктів, які приймають участь у формуванні соціального запиту до нашої школи:

□ **держава** (Міністерство освіти і науки України, обласне та міське управління освіти і науки Запорізької міської ради, відділ освіти Ленінської рай адміністрації, які формулюють свій запит у вигляді різноманітних документів, які визначають державну політику у сфері освіти);

□ **учні;**

□ **їх батьки;**

□ **педагогічна спільнота.**

Держава до числа пріоритетів вдосконалення системи шкільної освіти відносить наступні напрямки:

- розвиток в учнів потреби в компетентності, бажання вчитися протягом всього життя, прагнення до самонавчання та самовдосконалення;

- забезпечення набуття учнями компетенцій, які дадуть людині можливість реалізувати свої власні права;

- виховання соціально активної та соціально мобільної особистості;

- оптимізація освітнього процесу з метою збереження фізичного, психічного та духовного здоров'я школярів;

- посилення значущості суспільно-гуманітарного циклу дисциплін, які сприяють формуванню духовності, активній громадянській позиції особистості, її інтеграції в світову культуру;

- введення профільного навчання в старшій школі з метою забезпечення професійної орієнтації та професійного самовизначення школярів;

- забезпечення умов для розвитку та становлення особистості кожної дитини, виявлення і реалізація потенційних можливостей кожної дитини;

- удосконалення системи оцінювання навчальних досягнень учнів на всіх ступенях навчання та державної системи оцінки якості освіти;

- інформатизація освітньої практики, формування функціональної інформаційної грамотності випускників, як основи інформаційної культури особистості.

Аналіз вищезазначених напрямків показує, що вони є актуальні і мають попит і в учасників освітнього процесу нашої школи (у вчителів, учнів та батьків).

Батькам учнів потрібно, щоб школа забезпечила:

- можливість отримання якісної освіти загальної та повної;

- якісну підготовку школярів до вступу в заклади вищої, середньої та початкової професійної освіти;

- початкову професійну підготовку учнів третьої ступені школи;

- цікаве дозвілля дітей;

а також, щоб були створені умови для:

- задоволення різноманітних інтересів і потреб учнів та розвитку здібностей школярів;

- формування інформаційної грамотності та оволодіння сучасними інформаційними технологіями;

- збереження та зміцнення здоров'я дітей.

Учням потрібно, щоб у школі:

- було цікаво вчитися;

- були в наявності комфортні психолого-педагогічні і матеріальні умови для успішної навчальної діяльності, спілкування, самореалізації;

- була можливість отримати якісну середню освіту та початкову професійну підготовку;

- були умови для опанування сучасними інформаційними технологіями.

Педагоги очікують:

- створення в школі комфортних психолого-педагогічних і матеріальних умов для здійснення професійної діяльності;

- покращення матеріально-технічного забезпечення освітнього процесу;

- створення умов для творчої самореалізації в професійній діяльності.

Концепція розвитку школи.

1. Обґрунтування концептуальної ідеї розвитку школи.

Освіта сьогодні перебуває під глибоким впливом змін в сучасному суспільстві. Так, протягом останніх десятиліть в багатьох країнах світу та в Україні відбувалась *зміна суспільної парадигми - від технократичної до індустріальної, від індустріальної до інформаційної*. На розвиток освіти вплинули суспільні інтеграційні процеси, такі напрями розвитку суспільства, як глобалізація, демократизація, розпад союзу країн ядерного блоку, створення єдиного інформаційного простору тощо. Ці зміни відбулись такими темпами, що привели до потреби негайного перегляду та реформування освіти на всіх рівнях, оскільки існуючі системи не повністю відповідали сучасним запитам та потребували переорієнтації.

Орієнтуючись на сучасний ринок праці, освіта до пріоритетів сьогодення відносить вміння *оперувати такими технологіями та знаннями, що задовольняють потреби інформаційного суспільства, підготують молодь до нових ролей в цьому суспільстві*. Саме тому важливим сьогодні є не тільки вміння оперувати власними знаннями, а й *бути готовим змінюватись та пристосовуватись до нових потреб ринку праці, оперувати та управляти інформацією, активно діяти, швидко приймати рішення, навчатись впродовж життя*.

Доля людства, його майбутнє залежить від порядності, доброти та відповідальності кожної окремої людини. Зростає обсяг інформації, яку людині необхідно осмислити для успішної життєдіяльності. Людство повинно змінити своє ставлення до природи, інакше воно не виживе. Позитивний розвиток людства можливий лише за умови діалогу культур, бо глобалізація наближує різні етноси та культури; уникнути зіткнення допоможуть лише толерантність, компетентне ставлення до власної та інших культур. Все це детермінує потребу в переосмисленні значущості життєвої компетентності особистості в суспільному житті.

Які ж очікування стоять сьогодні перед українською школою? Завдання, що проголошені в стратегічному документі освіти – Національній доктрині розвитку освіти, спрямовані на *перехід системи освіти на новий тип гуманістично-інноваційної освіти, її конкурентоспроможність в європейському та світовому освітньому просторі, формуванні покоління молоді, що буде захищеним та мобільним на ринку праці, здатним робити особистий духовно-світоглядний вибір, матиме необхідні знання, навички та компетентності для інтеграції в суспільство на різних рівнях, буде здатним до навчання впродовж життя*. Такі позиції потребують від сьогоденної школи особливих підходів до оновлення змісту освіти та до застосування нових педагогічних підходів до навчання, впровадження інформаційних та комунікаційних технологій, які модернізують процеси в будь-якій галузі суспільства. Очевидно, що освіта потребує збалансування

всіх чинників. І особливо сьогодні це важливо в умовах переходу до 12-річної системи навчання.

Сучасна парадигма освіти орієнтує школу на реалізацію особистісно-орієнтованого навчання. Метою шкільної освіти є розвиток та виховання людини здатної впливати на **особистісну освітню траєкторію**, здатної при цьому порівнювати її із національними та загальнолюдськими досягненнями.

Особистісно-орієнтоване навчання передбачає:

1. Визнання дитини **суб'єктом** розвитку, навчання та виховання, яка реалізує свої плани по відношенню до оточуючого світу в процесі суб'єкт-суб'єктних та суб'єкт-об'єктних освітніх впливів.
2. Визнання **здатності дитини до саморозвитку та права дитини на індивідуальну освітню траєкторію**, індивідуальну траєкторію засвоєння освітніх галузей.
3. Зміну **позиції педагога на супроводжуючу** по відношенню до діяльності учня.
4. **Пріоритет особистісного змісту освіти**, який формується в процесі проходження індивідуальних освітніх траєкторій.
5. **Пріоритет продуктивного компоненту** змісту освіти, який визначається в творчості учня, над репродуктивним компонентом, який потрібен для передачі учню технологій його освітньої діяльності, але не готової інформації та знань.

Навчання й передавання знань має сенс тільки у незмінному середовищі. Але сучасна людина живе в середовищі, яке безперервно змінюється. Ми впевнені, що, наприклад, фізика, якої навчають сьогодні учнів, застаріє за десятиліття. Навчання психології безсумнівно застаріє за 20 років. Так звані "факти історії" значною мірою залежать від поточного стану і характеру культури. Хімія, біологія, генетика перебувають у такому неперервному русі, що стійке твердження, зроблене сьогодні, майже напевне зміниться до часу, коли учень збереться скористатися цими знаннями.

Ми зіштовхнулися з абсолютно новою ситуацією в освіті, де метою освіти, якщо ми прагнемо вижити, **стає сприяння учінню**. Єдиний, хто освічується, це той, хто навчився вчитися, хто здатен адаптуватися й змінюватися, хто зрозумів, що ніяке знання не надійне, що тільки процес пошуку знань дає основу для впевненості. Опора на **процес зміни**, більш **ніж** на статичне знання, є єдиним, що має якийсь сенс як мета освіти в сучасному світі. І ініціювання такого учіння засновано на позиційних особливостях особистісних взаємин.

Треба перетворити навчальну класну групу з тих, кого навчають, на співтовариство тих, хто вчиться, тоді активність та ентузіазм кожного будуть майже неймовірними. Треба звільнити цікавість, дозволити особистостям просуватися вільно, у нових напрямках, продиктованих їхніми особистими інтересами; дати волю допитливості; створити підґрунтя для сумніву та дослідження; усвідомити, що знання перебуває у процесі зміни.

Сьогоднішня соціальна ситуація диктує потребу у випускнику школи, який володіє засобами та ресурсами збереження та розвитку себе як особистості, який адекватно реагує на зміни в суспільстві. Замовлення суспільства до освіти полягає в потребі до творчої особистості, яка вміє самовдосконалюватися; здатна, реалізуючи себе, розв'язувати проблеми суспільства; яка вміє застосовувати знання та навички в оточуючому середовищі, яке постійно змінюється; може стати успішним в своїй обраній діяльності. Це передбачає **побудову такого освітнього простору, в якому кожен учень може самовизначитися, знайти свою професію та себе в ній, прожити в школі ситуацію успіху в розв'язанні навчальних проблем.**

Для досягнення нових цілей освіти школа обрала для себе **стратегічну ідею – розвиток соціальної компетентності школярів**, яка є основою універсальної, здатної до динамічного розвитку особистості. Для формування навичок соціальної компетентності необхідно, на наш погляд, створити умови для розвитку основних трьох складових соціальної компетентності: *інтелектуальної компетентності* (вміння та навички, які формуються у учнів в процесі предметного розуміння і які спонукають до появи високого рівня "особистісного знання", які використовуються для розв'язку нестандартних ситуацій), *ситуативного самовизначення* (вміння робити відповідальний вибір на підставі особистих якостей, здібностей та задатків) та *культури співвіднесення* (системи діалогічного сприйняття ціннісних позицій, коли учень в змозі виділити та сформуванати особисту ціннісну позицію та співвіднести її з позиціями інших та знайти оптимальне рішення).

Педагог вступає в особливі взаємовідносини з учнем, які засновані на розумінні його головних інтересів, рівня розвитку та актуального стану.

Сенс особистісно-орієнтованої педагогіки полягає в тому, що виховувати та навчати, розвивати та коректувати поведінку треба без насилля, поважаючи особистість дитини, уважно виявляючи, підтримуючи та розвиваючи здібності та нахили дитини.

Особливої уваги заслуговує питання здоров'я дітей з якими ми працюємо. Інколи ми забуваємо, що сьогодні тільки 8-10% дітей народжується практично здоровими. Саме тому деякі діти не витримують того психічного та розумового навантаження, яке ми даємо їм на уроках та різних додаткових заняттях. Про це треба пам'ятати кожному педагогу, який працює з дітьми зараз. Багато дітей живуть та виховуються в неповних сім'ях. Не можна не враховувати також вплив негативів суспільства: наркоманії, алкоголізму та насилля, яке заповнило зараз оточуюче середовище. Телебачення постійно демонструє фільми, які містять багато сцен насилля, негативних звичок та агресії. Книжки цікавлять дітей все менше. Знижується їх пізнавальна активність. Всі, причетні до виховання та розвитку дітей, **повинні знати міру здоров'я кожного.**

2. Місія, мета і завдання розвитку школи. Пріоритетні напрямки роботи школи. Основні механізми її досягнення.

Місія школи.

Ми хочемо побудувати **Школу Життєтворчості**, школу рівних можливостей для всіх; школу в якій навчаються поряд обдаровані діти та звичайні; школу, яка буде намагатися дати можливості для розвитку кожній дитині та розвинути її так, щоб вона була успішною в житті. Тобто щоб дитина, навчаючись в школі, змогла набути всі життєві компетенції в тому обсязі, в якому вони їй потрібні для її успішного становлення. Життєва компетентність є цілісним утворенням, яке становить системну властивість всієї особистості, характеризує її здатність зберігати і розвивати себе, своє життя, успішно діяти у різних життєвих ситуаціях, вирішувати складні життєві проблеми. Причому однією із найважливіших компетенцій особистості є **життєтворча компетенція**, яка полягає в її здатності самостійно, свідомо і творчо проектувати і здійснювати власне життя.

Розвиток-наше кредо. І не " загальний розвиток ", а розвиток творчого потенціалу, і не спеціально відібраних дітей, а усіх, тому що віримо, **кожна** дитина обдарована і талановита. По-іншому вирішується і сама технологія розвитку, навчання і виховання. Наша формула: „ **Допоможи мені це зробити самому** ". Учитель не вчить, а допомагає учневі вчитися, пізнавати себе і світ. Учитель не виховує, а допомагає учневі шукати себе кращого, не тисне на учня, а створює йому умови для вільного самовизначення, не принижує його, а окрилює. Такий підхід дає можливість створити **школу компетентнісного розвитку і самовдосконалення** з ідеалом вільної, життєлюбної, талановитої особистості.

Початок ХХІ століття означений складним пошуком нового світорозуміння. Триває процес переоцінки цінностей, долання усталених стереотипів, які заважають по-новому подивитись на проблеми становлення людини як **суб'єкта** життєтворчості, спроможної виробити свій життєвий проект, відповідально ставитися до життя.

Саме виховання компетентної, відповідальної за своє життя людини і буде головним завданням нашої школи .

Ми можемо виділити наступні домінанти компетентнісного підходу до освіти в нашій школі:

- 1. Школа має бути простором життя учня – життєтворча спрямованість освітнього процесу.**
- 2. Переорієнтація на самореалізацію особистості.**
- 3. Діяльнісна спрямованість – знання є інструментом розв'язання життєвих та професійних завдань.**
- 4. Самонавчання і самовиховання – особистість повинна не лише споживати готове знання, а бути здатною самостійно визначати, шукати й опрацьовувати інформацію.**
- 5. Партнерство вчителів та учнів – вчителі та учні несуть спільну відповідальність за життєві результати освітнього процесу.**

6. **Варіативність** у реалізації освітніх цілей.

7. **Індивідуалізація** – школа повинна враховувати і спиратися на особистісний потенціал учня. Розробка і впровадження індивідуальних життєвих траєкторій, індивідуальних програм розвитку і саморозвитку.

Компетентне ставлення особистості до життя означає потребу в самопізнанні, само розумінні, самореалізації в різних видах творчої діяльності; усвідомлення, організацію свого психологічного часу, життєвого шляху, особистісного розвитку; проблемне бачення свого життя; осмислене розв'язання міжособистісних суперечностей; здатність до об'єктивної оцінки рівнів, сфер і меж поширення своєї життєвої активності; усвідомлену й адекватну оцінку результатів своєї життєдіяльності; високу культуру споживання; відповідальне ставлення до свого життя, здоров'я; культуру фізичного розвитку; філософське, етичне осмислення свого життя.

Школа повинна стати інститутом збереження і зміцнення фізичного, психічного, морального, духовного здоров'я дитини, допомогти їй у ситуації життєвої кризи.

Освіта відіграє важливу роль у попередженні учня про прірви, небезпеки життя. У цьому плані вона набуває випереджувального й попереджувального характеру. Школа повинна допомогти дитині вижити в нестабільному суспільстві, виробити захисні механізми, навчити самостійно вирішувати життєві проблеми.

За умов трансформації українського суспільства особливої значущості набувають питання формування молоддю людиною нових життєвих стратегій, компетентності, конкурентоспроможності, посилення гнучкості та мобільності соціальної поведінки.

Важливо, на наш погляд, зосередити зусилля на:

- виявленні умов ефективного формування в учнівської молоді життєвої компетентності;
- забезпечення комфортних умов для інтелектуального розвитку учнів;
- задоволення індивідуальних освітніх запитів учнів за допомогою варіативної складової навчального плану та апробації додаткових курсів за вибором учнів;
- визначенні ключових компетентностей для різних сфер життєдіяльності особистості;
- розробці моделей розвитку життєвої компетентності учнів;
- налагодження нової системи гуманних стосунків і комунікацій між різними суб'єктами освітнього процесу і зовнішнього середовища;
- обґрунтуванні оптимальних технологій, що сприяють оволодінню компетентністю, розширюють можливості компетентісного вибору особистістю життєвого шляху;
- обробці, апробації та впровадженні модульних програм розвитку життєвої компетентності;

- проектуванні та поетапній апробації компетентнісно зорієнтованого освітнього простору, спрямованого на становлення особистості як суб'єкта життя;
- перебудові освітнього простору на діагностичній основі, апробації інструментарію для оцінки рівня досягнень з різних параметрів життєвої компетентності;
- апробації програмно-цільового, мотиваційного управління навчально-виховним процесом;
- розвитку інтерактивних технологій, підвищенні інноваційної культури педагогічних кадрів.

Соціально-педагогічна місія школи : *створення культури творчої освітньої системи ядром якої є розробка концептуальних, змістовних і технологічних засад розвитку життєвої компетентності дитини, освоєння молоддю людиною технологій життєвого успіху, інтеграції її в демократичне суспільство з ринковою економікою.*

Кредо вихованців Школи: **«Вести до успіху кожного!»**

Пріоритети Школи:

- Наддорожча цінність – людське життя;
- Якісна освіта – сядво людського життя;
- Найбільше багатство – багатство людських стосунків;
- Найвища краса – краса людських взаємин.

Стратегічна мета розвитку школи:

Створення умов для отриманням кожним учнем того рівня освіти, який відповідає його здібностям та індивідуальним особливостям; розвиток інтелектуальної, емоційної сфери дитини, формування його ціннісних орієнтирів, причеплення навичок соціальної компетентності через включення кожного школяра в систему ранньої предметної орієнтації, професійного самовизначення, профільного навчання.

Головні завдання:

Для досягнення цієї мети необхідно розв'язати наступні **завдання:**

1. Створити ефективну, постійно діючу систему безперервної освіти педагогів.
2. Створити механізм само проектування школою своєї життєдіяльності.
3. Оптимізувати систему валеологічного та психологічного супроводу освітнього процесу в школі, створити умови для фізичного розвитку особистості, для пропаганди здорового способу життя.

4. Розробити ефективний механізм співвіднесення цілей та наступності між блоками: дошкільна та початкова, початкова та основна, основна та середня, середня та вища.

5. Створити комплекс умов духовно-творчого розвитку особистості кожного учня на основі вивчення духовних цінностей української культури.

6. Оптимізувати систему дидактичного та матеріально - технічного забезпечення навчального процесу.

7. Продовжити роботу по диференціації освіти, створивши умови для формування індивідуальних освітніх маршрутів учнів школи в умовах до профільної та профільної освіти.

8. Створити умови для встановлення міцних зв'язків між системою основної та додаткової освіти, намагаючись розробити нові освітні програми на інтегративній основі.

9. Розробити систему активного включення сім'ї в процес самовизначення самореалізації учнів.

10. Сформувати орієнтацію учнів на духовний розвиток та самовдосконалення.

11. Сприяти розвитку особистості, яка самостійно навчається раціональних прийомів опанування знань, наукової інформації.

Стратегії діяльності :

1. Впровадження **маркетингового управління** з метою оптимізації відносин школи з об'єктами зовнішнього середовища.

2. Оволодіння технологією **моделювання різноманітних відносин** у загальношкільному колективі:

2.1. Гуманізація міжособистісних стосунків педагогів та дітей, як рушійної сили освітнього процесу;

2.2. Оптимізація суб'єкт-суб'єктних відносин між педагогами;

2.3. Підвищення ефективності суб'єкт-суб'єктної взаємодії педагогів та батьків;

2.4. Удосконалення стосунків між учнями;

2.5. Педагогічне керівництво самовихованням – специфічним типом внутрішніх взаємовідносин.

3. Реалізація **системи** безперервних базових та **додаткових освітніх послуг** з метою розвитку потенційних можливостей особистості.

4. Система роботи над творчим, моральним **розвитком особистості та турботи про здоров'я учнів.**

5. **Модернізація** моделі **методичної служби** для ефективної реалізації проекту – концепції школи.

6. Реалізація **системи професійного самовизначення** випускників школи

7. Створення **порт фоліо учня, вчителя.**

IV. ЗАГАЛЬНА ІНФОРМАЦІЯ ПРО ШКОЛУ

Школа працює як навчальний заклад відповідно до соціальних, економічних, національних, культурно-освітніх потреб. **Харалузька загальноосвітня школа І-ІІ ступенів Корецької міської ради** заснована у серпні 1995 року.

Форма власності - комунальна.

Адреса: 34723 вул. Нова, 2, с. Харалуг, Рівненського району, Рівненської області, e-mail: haralugschool@gmail.com, ідентифікаційний код 24171195

Директор школи: ТАРАСЮК Світлана Олександрівна, вчитель трудового навчання та інформатики, кваліфікаційна категорія „спеціаліст І категорії ”. Стаж педагогічної роботи 14 років, керівної – 1 рік

Заступник директора з навчально роботи: ФУРСОВИЧ Софія Олександрівна, вчитель математики, кваліфікаційна категорія „спеціаліст вищої категорії”, педагогічне звання - „старший учитель”. Стаж педагогічної роботи 38 років, керівної – 16 років.

Мова виховання та навчання – українська. Сьогодні в школі функціонує комп'ютерний клас, спортивна зала, спортивний майданчик. Працює їдальня на 25 посадкових місць. В освітньому процесі школи використовуються технічні засоби навчання: 1 мультимедійний проектор, звукова акустична система, 1 телевізор.

ПАСПОРТ ШКОЛИ

№ п/п	Показники	Стан
	Мова навчання	Українська
2.	Кількість класів	9
3.	Загальне число учнів	50
	1-4	24
	5-9	26
	Інклюзивне навчання	1
	Кількість учнів, охоплених гарячим харчуванням	40
5.	Кількість дітей пільгових категорій	
	Діти з ООП	1
	Діти з багатодітних сімей	
	Діти з малозабезпечених сімей	
	Діти учасників АТО	1
	Напівсироти	
6.	Загальна кількість працівників, із них:	18
	Педагогічних	14
	Обслуговуючого персоналу	4
7.	Кількість комп'ютерів	5+1
8.	Кількість ноутбуків	2
9.	Кількість робочих місць у комп'ютерному класі	5

V. ОРГАНІЗАЦІЯ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ

Школа планує свою роботу самостійно. Основним документом, що регулює навчально-виховний процес, є навчальні плани, які складаються на основі розроблених Міністерством освіти і науки України базових навчальних планів із конкретизацією шкільного компонента та затверджуються начальником департаменту освіти і науки, головою ради школи.

Відповідно до навчальних планів закладу педагогічні працівники самостійно добирають програми, підручники, навчальні посібники, допущені Міністерством освіти і науки України і погоджують з районним методичним кабінетом.

Педагогічні працівники можуть поєднувати навчально-виховну роботу з науково-методичною та експериментальною, використовуючи поряд із традиційними методами і формами організації навчальних занять інноваційні технології навчання.

Структура навчального року формується відповідно до методичних рекомендацій МОНу і починається, як правило, 1 вересня. Його тривалість обумовлюється часом виконання навчальних програм з усіх предметів, але не може бути менше, ніж 175 днів.

Тривалість канікул протягом навчального року не повинна становити менше 30 календарних днів, улітку – 8 тижнів.

Прийом учнів проводиться згідно із наказом директора, що видається на підставі особистої заяви батьків та відповідної довідки медкомісії.

У разі потреби, учень може перейти протягом будь-якого року навчання до іншого навчального закладу. При цьому йому видаються відповідні документи про освіту (свідоцтво досягнень, довідка або свідоцтво).

Відволікання учнів за рахунок навчального часу на різного роду заходи, не пов'язані з навчальним процесом, забороняється.

Забезпечення освітнього процесу здійснюється за такими формами:

□ уроки, індивідуальні та групові заняття, контрольні уроки, заліки, державна атестація;

- перегляди, конкурси, концерти, лекції, бесіди;

- позакласні заходи.

Основною формою освітньої роботи і розрахунковою одиницею робочого часу є урок. Тривалість уроку: у першому класі – 35 хвилин, 2-4 класах - 40 хвилин, 5-9 класах - 45 хвилин.

Тривалість перерв між уроками – 10 хвилин, після 2-го, 3-го уроків – 20 хвилин.

Для оцінки поточної успішності використовується 12-ти бальна система (низький рівень компетентності 1-3, середній рівень компетентності 4-6, достатній рівень компетентності 7-9, високий рівень компетентності 10-12).

Оцінка за семестр та підсумкові оцінки виставляються вчителями на підставі тематичних атестацій. У класах, де проводиться державна підсумкова атестація, підсумкова оцінка виставляється атестаційною комісією на підставі оцінок за семестри та оцінок державної підсумкової атестації.

Переведення учнів до наступного класу, виключення із школи (за умови систематичного невиконання навчальних планів та програм, невиконання вимог Статуту) вирішується педагогічною радою та затверджується наказом директора школи. Випускникам школи видається свідоцтво про освіту встановленого державного зразка.

VI. МОДЕЛЬ ВИПУСКНИКА ШКОЛИ

З метою формування й розвитку життєвої компетентності учнів в освітньому просторі школа забезпечує:

- впровадження освітніх технологій розвитку компетентностей учня;
- розкриття педагогічних можливостей навчального закладу у фізичному, інтелектуальному, духовному, соціальному розвитку і саморозвитку учня;
- формування у дітей зрілої життєвої та соціальної компетентності й культури життєвого самовизначення;
- розвиток творчого потенціалу молоді в інтересах її становлення через реалізацію життєвих проєктів учнів, моделей досягнення життєвого й соціального успіху;
- формування в учнівській молоді рефлексії, навичок самостійної пізнавальної діяльності, здійснення емоційно-ціннісних відносин;
- розробку, апробацію та впровадження в практику роботи перспективних освітніх технологій;
- здатність інтегруватися в європейському просторі, бути конкурентоспроможним.

VII. УМОВИ РЕАЛІЗАЦІЇ КОНЦЕПЦІЇ

1. Основними умовами успішної реалізації концепції є:

1. Створення збагаченого освітнього середовища як сукупності умов, які сприятимуть:

- розвитку особистості дитини;
- педагогічної майстерності учителя;
- виникненню нових підходів до реалізації процесу навчання, наукового насичення, інформаційного забезпечення;
- модернізації форм, методів і засобів освітнього процесу;
- реалізації на практиці педагогіки співробітництва, педагогічної гармонії;
- створенню творчої атмосфери, постійного самоаналізу діяльності

2. Розвиток цілісної системи навчання і виховання, яка забезпечить формування інтелекту кожної дитини, її фізичні і духовне здоров'я. Діяльність закладу концептуально спрямована на реалізацію головної мети загальної середньої освіти – виховання громадянина демократичного суспільства, яке визнає освіченість, вихованість, культуру найвищими цінностями, незамінними чинниками соціального прогресу.

2. Нормативна база для створення перспективної програми розвитку закладу

2.1. Перелік нормативних документів, на підставі яких складено програму

Роботу освітнього закладу організовано з урахуванням основних положень Конституції України та «Конвенції про права дитини» згідно із Законами України «Про освіту», «Про загальну середню освіту», Національною доктриною розвитку освіти, Концепцією виховання дітей і молоді в національній системі освіти, іншими законодавчими актами України, Концепцією державної системи професійної орієнтації населення, наказами Міністерства освіти і науки України, інших центральних органів виконавчої влади, рішеннями місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, Положенням про загальноосвітній навчальний заклад та іншими документами. Робота педагогічного колективу проводиться на основі вищезгаданих документів, які визначають завдання, принципи діяльності, права й обов'язки учасників освітнього процесу, режим, регламент та умови роботи, цілеспрямованість та організацію освітнього процесу, контроль за його ходом і результативністю. Осучаснення підходів до побудови освітньої стратегії навчального закладу здійснюється на основі Закону України «Про внесення змін до законодавчих актів з питань загальної середньої та дошкільної освіти щодо організації освітнього процесу» від 6 липня 2010 року № 2442– VI та зміни до нормативної бази галузі освіти внесені Кабінетом Міністрів України 27 серпня 2010 року:

1. Постанова № 778 "Про затвердження Положення про загальноосвітній навчальний заклад". Положення визначає основні засади діяльності загальноосвітніх навчальних закладів усіх типів і форм власності.

2. Постанова № 779 "Деякі питання організації освітнього процесу в загальноосвітніх навчальних закладах у зв'язку з переходом на 11-річний строк навчання", яким визнано такими, що втратили чинність: постанову Кабінету Міністрів України від 16 листопада 2000 року № 1717 "Про перехід загальноосвітніх навчальних закладів на новий зміст, структуру і 12-річний термін навчання", крім пункту 2 зазначеної постанови; постанову Кабінету Міністрів України від 13 квітня 2007 року № 620 "Про внесення зміни до пункту 1 постанови Кабінету Міністрів України від 16 листопада 2000 року № 1717". 3. Постанова №48 від 17.09.2008р. «Про затвердження Концепції державної системи професійної орієнтації населення».

2.2. Основні документи, які регламентують діяльність освітнього закладу:

2.2.1. Статут школи.

2.2.2. Положення про внутрішню систему забезпечення якості освіти

2.2.3. Положення про педагогічну раду.

2.2.4. Положення про методичну раду.

2.2.5. Положення про раду профілактики.

2.2.6. Положення про моніторингові дослідження якості освіти.

2.2.7. Положення про академічну доброчесність

2.2.8. Положення про батьківський комітет.

2.2.9. Положення про класний батьківський комітет.

2.2.10. Положення про батьківські збори.

2.2.11. Положення про учнівське самоврядування.

2.2.13. Положення про навчальний кабінет.

3. Аналітичне обґрунтування перспективної програми розвитку закладу Освіта XXI століття – це освіта для людини. Її стержень – розвиваюча, культуротворча домінанта, виховання відповідальної особистості, яка здатна до самоосвіти і саморозвитку, вміє використовувати набуті знання і вміння для творчого розв'язання проблем, критично мислити, опрацьовувати різноманітну інформацію, прагне змінити на краще своє життя і життя своєї країни. Інтеграція й глобалізація соціальних, економічних і культурних процесів, які відбуваються у світі, перспективи розвитку української держави на найближчі два десятиліття потребують випереджувального глибокого оновлення системи освіти. XXI століття – це час переходу до високотехнологічного, інформаційного суспільства, в якому якість людського потенціалу, рівень освіченості й культури всього покоління набувають вирішального значення для економічного і соціального поступу держави. Основна мета перспективного планування – визначення стратегії розвитку навчального закладу на п'ять років (2021-2025рр.), створення життєздатної системи безперервного навчання, виховання з метою досягнення високих освітніх рівнів, формування і розвиток соціально активної, гуманістично спрямованої особистості з глибоко усвідомленою громадянською позицією, системою наукових знань про природу, людину, суспільство, почуттям національної свідомості, готової до професійного самовизначення на основі: - засвоєння обов'язкового змісту загальноосвітніх програм із урахуванням диференціації, системності, інтегрованості,

науковості, розвиваючого характеру навчання; - досягнення єдності навчання і виховання; - створення умов для розвитку здібностей і творчості, готовності до подальшої освіти та самостійної трудової діяльності; - виховання патріотичних почуттів, громадської позиції, власної гідності, відповідальності за свої дії, поваги до прав і свобод людини, любові до Батьківщини, своєї родини, оточуючого середовища. У стратегічному плані навчальний заклад формує особистість. Це потребує пріоритетної уваги до навчального змісту й методик, які формують світогляд, цінності культури, уміння самостійно учитися, критично мислити, користуватись комп'ютером, здатність до самопізнання і самореалізації особистості в різних видах творчої діяльності, вміння і навички, необхідні для життєвого і професійного вибору. Стратегічна мета закладу – створення умов психологічного й фізіологічного комфорту в школі, формування в учнів цілісної системи знань з усіх предметів, забезпечення активної позиції суб'єктів освітнього процесу до результатів своєї роботи, виховання компетентної соціально адаптованої особистості. Зосередженість на потребах розвитку і виховання учнів передбачає пряму залежність проектування змісту і методичного забезпечення від вікових та індивідуальних особливостей дітей. Основою всіх перетворень має бути реальне знання дитячих можливостей, прогнозування потреб найближчого розвитку особистості. Саме на цьому ґрунтується застосування особистісно орієнтованих педагогічних технологій.

ОСНОВА ДІЯЛЬНОСТІ:

- розвиток особистості учня;
- використання сучасних освітніх технологій навчання та виховання; - навчити дитину мислити (розвивати інтелект);
- формувати моральні відносини;
- спонукати до зміцнення здоров'я.

МЕТА КОНЦЕПЦІЇ:

- визначення напрямків діяльності та цільових орієнтирів;
- спрямування спільної роботи колективу школи;
- проектування процесу оновлення діяльності школи.

МІСІЯ ШКОЛИ:

- становлення творчої особистості, яка володіє навичками та компетентностями, що затребувані в кожній сфері інтелектуальної діяльності, яка готова навчатися протягом усього життя, вибрати й оновлювати професійний шлях самостійно.

ГОЛОВНІ ЗАВДАННЯ ШКОЛИ:

- задоволення потреб у здобутті загальної середньої освіти на рівні державних стандартів;
- різнобічний розвиток індивідуальності дитини на основі вивчення і врахування її особистісних здібностей, інтересів, потреб;
- виховання морально, психічно і фізично здорового покоління;
- формування соціальної і громадянської позиції, високого рівня правової, екологічної, духовної, моральної культури;
- розвиток творчих здібностей учнів, здатності до самостійного отримання та застосування знань і навичок;
- підтримка обдарованих дітей та молоді;
- створення умов для професійного самовизначення.

ОСНОВНІ НАПРЯМИ РОЗВИТКУ ШКОЛИ:

- інформатизація та комп'ютеризація освітнього процесу;
- психологізація освітнього процесу;
- особистісно-орієнтований підхід;
- оновлення освітнього процесу на основі інноваційних освітніх технологій;
- переорієнтація освітнього процесу на принципах співробітництва і співтворчості учня і учителя.

ОСНОВНІ ПРИНЦИПИ ДІЯЛЬНОСТІ ШКОЛИ:

Перший принцип – принцип єдності і диференційованості у змісті освіти, який містить у собі такі основні рівні:

- рівень загальнолюдських цінностей, що відповідають освітнім стандартам і нормам світової культури;
- рівень державний – ядро змісту освіти, єдине для всіх шкіл України;
- рівень національно-соціальної, що враховує особливості, властиві національному і соціальному розвитку України;
- рівень загальношкільний його спрямованості, профілю, спеціалізації, типу, традицій, що передбачає насичення освіти економічним змістом;
- рівень індивідуальний, що враховує можливості і бажання учня і вчителя.

Другий принцип – принцип гуманізації змісту освіти. Спираючись на прогресивні ідеї діалектики, уявлення про гуманістичну спрямованість діяльності людини, освіта доповнюється і розширюється філософією про сенс життя і призначення людини, про поняття духовності, про загальнолюдські цінності.

Третій принцип – принцип розвиваючого характеру навчання. Він передбачає саморозвиток особистості і вимагає пріоритетності в процесі навчання мотиваційних аспектів освіти.

Четвертий принцип – принцип психолого-педагогічної підтримки, співробітництва та співтворчості між учителем і учнем. Ставлення до дитини як до суб'єкта власного саморозвитку, направлення на самоствердження його індивідуальності.

П'ятий принцип – індивідуалізація та диференціація навчання. Цей принцип реалізується у творчому розвитку кожного учня з урахуванням різниці в інтелектуальній, емоційно-вольовій та дієвопрактичній сферах. Цей принцип вимагає організації профільного навчання, застосування нових навчальних програм і нових підручників.

Шостий принцип – принцип інтеграції освітнього процесу – передбачає досягнення кожним учнем найвищого рівня знань, умінь, навичок і розвитку творчих здібностей.

Сьомий принцип – це принцип відкритості і динамічності освіти, що передбачає її постійний розвиток і саморегуляцію. Концепція розвитку зумовлена якісним оновленням змісту освіти, який полягає в необхідності привести її у відповідність із європейськими стандартами, потребами сучасного життя, запитамі суспільства щодо якісної та доступної освіти. З тим нагальною залишається здатність особистості формувати міжособистісні стосунки, вступати в комунікацію, володіти різними соціальними ролями.

Основні шляхи розвитку школи направлені на реалізацію концепції "Нової української школи" складовими якої є:

1. Новий зміст освіти, заснований на формуванні компетентностей, необхідних для успішної самореалізації в суспільстві.
2. Педагогіка, що ґрунтується на партнерстві між учнем, учителем і батьками.

3. Умотивований учитель, який має свободу творчості й розвивається професійно.
4. Орієнтація на потреби учня в освітньому процесі, дитиноцентризм.
5. Наскрізний процес виховання, який формує цінності.
6. Нова структура школи, яка дозволяє добре засвоїти новий зміст і набути компетентності для життя.
7. Децентралізація та ефективне управління, що надають школі реальну автономію.
8. Справедливий розподіл публічних коштів, який забезпечує рівний доступ усіх дітей до якісної освіти.
9. Сучасне освітнє середовище.

Концепція скеровує педагогів до реалізації ціннісних пріоритетів особистості, задоволення освітніх потреб молоді, створення розвивального середовища, в якому б реалізувалася сучасна модель випускника, особистості.

Щоб знайти своє місце в житті, ефективно освоїти життєві та соціальні ролі, випускник має володіти певними якостями, вміннями:

- бути гнучким, мобільним, конкурентоздатним, уміти інтегруватись у динамічне суспільство, презентувати себе на ринку праці;
- критично мислити;
- використовувати знання як інструмент для розв'язання життєвих проблем;
- генерувати нові ідеї, ухвалювати нестандартні рішення й нести за них відповідальність;
- володіти комунікативною культурою, уміти працювати в команді;
- уміти запобігати та виходити з будь-яких конфліктних ситуацій;
- цілеспрямовано використовувати свій потенціал як для самореалізації в професійному й особистісному плані, так і в інтересах суспільства, держави;
- уміти здобувати, аналізувати інформацію, отриману з різних джерел, застосовувати її для індивідуального розвитку і самовдосконалення;
- бережливо ставитися до свого здоров'я та здоров'я інших як до найвищої цінності;
- бути здатним до вибору численних альтернатив, які пропонує сучасне життя.

Фаховість педагогічних працівників та матеріально-технічна база може стати базою для реалізації запитів батьків та учнів.

VIII. СТРУКТУРА ШКОЛИ

Освітній заклад складається із модульних структур. Кожний модуль визначається терміном навчання, відповідною організацією освітнього процесу. Школа має початкову та основну школи. Обов'язковість повної загальної середньої освіти, збільшення терміну навчання потребують уточнення функцій і пріоритетних завдань кожного ступеня закладу і водночас забезпечення його цілісності.

Школа I ступеня (початкова) – перший структурний підрозділ навчального закладу, є чотирирічною (1-4 класи). До неї вступають діти, яким до 05 вересня виповнилося не менш як 6 років і які за результатами медичного й психологічного обстеження не мають протипоказань для систематичного шкільного навчання, а також діти семирічного віку, які з об'єктивних причин не почали навчання в школі. Школа I ступеня, зберігаючи наступність із дошкільним періодом дитинства, забезпечує подальше становлення особистості дитини, її інтелектуальний, соціальний, фізичний розвиток. Пріоритетами в початкових класах є виховні, загально навчальні і розвивальні функції. У молодших школярів формується розгорнута навчальна діяльність (уміння вчитися) шляхом оволодіння організаційними, логіко-мовленнєвими, пізнавальними і контрольними оцінювальними вміннями і навичками, набуття особистого досвіду культури поведінки в соціальному і природному оточенні, співпраці в різних видах діяльності. Освітніми результатами цього ступеня навчального закладу є повноцінні мовленнєві, читацькі, обчислювальні уміння й навички, узагальнені знання про рідний край, реальний світ у його зв'язках і залежностях, національна самосвідомість та екологічна культура. У молодших школярів достатньо розвинені мислення, уява, пам'ять, сенсорні уміння, здатність до творчого самовираження, особистісно цілісного ставлення до праці, мистецтва, здоров'я, уміння виконувати нескладні творчі завдання.

Школа II ступеня - основна школа (5-9 класи) - цей ступінь дає базову загальну середню освіту, що є фундаментом загальноосвітньої підготовки всіх школярів, формує у них готовність до вибору і реалізації форми подальшого одержання освіти і профілю навчання. На цьому етапі завершується формування цілісної культури світу, оволодіння способами пізнавальної і комунікативної діяльності, вміння одержувати з різних джерел інформацію, переробляти і застосовувати знання. Завершуючи школу II ступеню, учні мають добре володіти українською мовою, на практичному рівні двома іноземними мовами та російською мовою. Учні мають сформовані загально-навчальні уміння і навички, володіють навчальним матеріалом на рівні, достатньому для подальшого навчання.

Розвиток передбачає:

- підвищення рівня інтелектуального потенціалу;
- реалізацію особистісних якостей:
 - креативних (творчих);
 - когнітивних (пізнавальних);

— діяльнісних;

- розвиток комунікативних здібностей.

Навчання передбачає:

- оволодіння теоретичними основами знань;
- оволодіння основними видами освітньої діяльності за освітньою системою.

Результати освіти:

- сформованість соціальних якостей особистості;
- сформованість базових знань;
- сформованість уміння користуватися базовими технологіями застосування знань і практичних навичок;
- сформованість здібностей (загальних і спеціальних), прагнення до постійного розвитку, духовного збагачення, безперервного навчання, самостійної діяльності;
- оцінка рівнів освіченості та інтелектуального розвитку в кількісних і якісних показниках; • оцінка рівня конкурентоздатності випускника школи;
- постійний моніторинг освітнього процесу з метою виходу на більш ефективні рівні освіти. Система управління передбачає:
- управління якістю освіти на основі нових інформаційних технологій та освітнього моніторингу, адже головними показниками якості педагогічної діяльності є особистісні показники розвитку кожного учня;
- моніторинговий супровід системи управління;
- аналіз результатів освітнього процесу.

ІХ. ПЕРСПЕКТИВНЕ ПРОГНОЗУВАННЯ РОЗВИТКУ ЗАКЛАДУ

Класи	2020/2021		2021/2022		2022/2023 н. р.		2023/2024		2024/2025	
	н. р.		н. р.		н. р.		н. р.		н. р.	
	Класів	Учнів	Класів	Учнів	Класів	Учнів	Класів	Учнів	Класів	Учнів
1	1	5	1	5	1	7	1	5	1	3
2	2	8	1	5	1	5	1	7	1	5
3	1	6	1	8	1	5	1	5	1	7
4	1	3	1	6	1	8	1	5	1	5
Разом 1-4 кл.	4	22	4	24	4	25	4	22	4	20
5	1	6	1	3	1	6	1	8	1	5
6	1	5	1	6	1	3	1	6	1	8
7	1	4	1	5	1	6	1	3	1	6
8	1	8	1	4	1	5	1	6	1	3
9	1	9	1	8	1	4	1	5	1	6
Разом 5-9 кл.	5	32	5	26	5	24	5	28	5	28
Всього	9	54	9	50	9	49	9	50	9	48

Х. ПЕРСПЕКТИВНИЙ ПЛАН ПРОХОДЖЕННЯ АТЕСТАЦІЇ ПЕДАГОГІЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ ШКОЛИ

№	Прізвище, ім'я, по батькові	Остання атестація	2020	2021	2022	2023	2024	2025	Наслідки Попередньої атестації
1.	Усик Галина Сергіївна	05.04.2016		ò					Спец.вищої кат. ст.вчитель
2.	Фурсович Софія Олександрівна	07.04.2021	ò					ò	Спец.вищої кат.,ст.вчит.
3.	Захленюк Ольга Віталіївна	30.03.2021	ò					ò	Спеціаліст I категорії
4.	Переходюк Марина Борисівна				ò				
5.	Кирильчук Ігор Пантелеймон.	05.04.2016		ò					Спец вищої кат., ст. вчитель
6.	Пожидаєва Валентина Ростиславівна	28.03.2017			ò				Спеціаліст I категорії
7.	Гаврилук Оксана Василівна	30.03.2021	ò					ò	Спеціаліст I категорії
8.	Тарасюк Світлана Олександрів.	28.03.2017			ò				Спеціаліст I категорії
9.	Кирильчук Людмила Никодимівна	29.03.2016		ò					Спеціаліст I категорії
10.	Фурсович Олег Нестерович	29.03.2016		ò					Спеціаліст I категорії
11	Стасюк Ірина Адамівна	28.03.2017			ò				Спеціаліст I категорії
12	Савватєєва Руслана Миколаївна	29.03.2016		ò					Спеціаліст I категорії
13	Тарасюк Олександр Миколайович					ò			
14	Сорочинська Людмила Григорівна					ò			

ХІ. ПЕРСПЕКТИВНИЙ ПЛАН ВНУТРІШКІЛЬНОГО КОНТРОЛЮ

ХІІ. ОХОРОНА ЗДОРОВ'Я І ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЕЗПЕКИ ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ ДІТЕЙ ТА ПРАЦІВНИКІВ

З метою охорони та зміцнення здоров'я, забезпечення безпеки життєдіяльності учнів, вчителів та працівників школи :

1. Організувати медичний огляд дітей та працівників школи.

Щорічно, серпень-жовтень Адміністрація школи

2. Проводити заходи з техніки безпеки.

Згідно окремого графіку Адміністрація школи

3. Проводити бесіди з метою запобігання дитячого травматизму під час перерв серед учнів 1-9-их класів.

2021-2025 рр., початок семестру Класні керівники

4. Регулярно проводити профілактичну роботу серед учнів та працівників школи щодо запобігання дорожньо-транспортного травматизму:

- місячники з правил дорожнього руху;
- конкурси на знання правил дорожнього руху;
- конкурси малюнків та газет;
- диктанти;
- збирання матеріалів учнівських повідомлень у методичному кабінеті школи.

2021-2025 рр. 1 раз в місяць Педагогічний колектив

5. Проводити на батьківських зборах бесіди щодо запобігання дитячого дорожньо-транспортного травматизму.

2021-2025 рр. батьківські збори класні, керівники

6. На методичних об'єднаннях вчителів початкових класів, класним керівникам та вчителям фізичного виховання проводити аналіз дитячого травматизму протягом семестру.

2021-2025 рр. 1 раз на семестр

Заступник директора з виховної роботи, голови м/о

7. Забезпечувати безплатним харчуванням дітей-сиріт та дітей, відповідно до Закону України «Про державну соціальну допомогу малозабезпеченим сім'ям».

Постійно Адміністрація школи

ХІІІ. ФІНАНСОВО-ГОСПОДАРСЬКА ДІЯЛЬНІСТЬ СПЕЦІАЛЬНИЙ ФОНД

Фінансово-господарська діяльність школи здійснюється на основі її кошторису. Основним джерелом фінансування навчально-виховної й господарської діяльності, соціального розвитку колективу і оплати праці її працівників є кошти держави та місцевого бюджету.

Порядок ведення бухгалтерського та статистичного обліку в школі визначається чинним законодавством.

Умови та порядок преміювання визначаються адміністрацією згідно чинного законодавством.

Адміністрацією школи передбачається здійснити ряд заходів на 2021-2025 рр. по зміцненню навчально-матеріальної бази.

А саме:

1. Забезпечувати школу необхідними матеріалами для поточного ремонту шкільних приміщень.

Щорічно Адміністрація школи

2. Провести благоустрій шкільного подвір'я.

Щорічно

3. Ремонт входних воріт та облаштування брами при вході та територію школи.

2021-2021 рр. Адміністрація школи

4. Придбання комп'ютерної техніки, технічних засобів навчання

2021-2025 рр. Адміністрація школи

5. Поповнення існуючих кабінетів навчально-наочними посібниками, довідковою, методичною, науково-популярною літературою

Щорічно Педагогічний колектив

6. Придбання меблів

Щорічно Адміністрація школи

7. Облаштування ресурсної кімнати для дітей з ООП

2021-2021 рр. Адміністрація школи

8. Утеплення фасаду школи

2024-2025 рр. Адміністрація школи